

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

háshoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

15. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czímzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klükner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Ügyvédi kamaránk alakuló közgyűlése.

Közéletünk terén az ügyvédi kamara megalakítása mindenesetre nevezetes esemény, már azon szempontból is, mert ezen intézmény által megyénk s városunkban, de országunkban is nevezetes s tekintélyes része lakosságunknak, mely eddig szétszórva, majd minden belső szerves egység nélkül létezett egy testület kebelében, az ügyvédi kamarában összpontosított.

Hazánk különféle helyeire kijelölt kamarák nagy része már alakulását befejezte s működését megkezdte, a mi kamaránk alakuló közgyűlése f. hó 18-án tartatott meg az ügyvédség igen szép részvéte mellett.

A törvényhozás megalkotta az előttünk is szépen látszó s ügyvédek zilált összefüggéstelen, belső egyetértést nélkülöző eddigi helyzetén segíteni rendelt intézményt, mely épen ezen tekintetéből mindenütt mint a jövő reménye örömmel fogadtatott, de a gyakorlati élet fogja megmutatni, mennyiben volt ezen intézmény országos létesítése viszonyainknak megfelelő, mennyiben életképes az.

Városunk s megyénkben örömmel üdvözlöttem az új intézmény már azért is, mert eddig nem volt épen semmiféle oly ügyvédi egylet — mint némely más vidékeken — a mely az ügyvédséget magába foglalta volna, örömmel fogadtatott tehát nálunk, nemcsak mint a törvényhozás által az ügyvédi kar belviszonyait rendező s elintéző intézmény, hanem mint egy oly összefüggő kapocs is, egyesület, mely a helybeli ügyvédséget maga kebelébe gyűjti; annak nemcsak törvényszerinti, de szellemi központja.

Azonban nem levén czélunk ez alkalommal az intézményről magáról részletesen szólni, hanem a fentidézett napon városunkban tartott ülésről, mint egyik fontos eseményről kívánunk, szűk terülnkhöz képest megemlékezni. A gyűlés a városház nagytermében emlitett nap délelőtt 10 órakor nyitott meg a helybeli törvényszéki elnök, Danitz Béla ur által, ki is a szép számmal összegyűlt ügyvédekhez a következő beszédet intézte:

Tekintetes ügyvédi kar! Az ügyvédi rendtartás tárgyában hozott mult évi 34. t. cz. 17. §. az ügyvédi kamarák száma székhelye és kerületének megállapítását az igazságügyi miniszterre bizta, ennek folytán miniszter ur ö nmsága m. évi december 28-án kelt rendeletével a székesfejérvári és veszprémi kir. tszékek területével Székesfejérvárra ügyvédi kamarát állapított meg; minhogya az emlitett törvényozikk 110. §-sa szerint azon kir. tszék elnöke, melynek székhelyén az ügyvédi kamara felállítatik, van hivatta arra, hogy a kamara kerületében lévő összes ügyvédek az első alakulási gyűlésre meghívja, ezen törvény által reám ruházott köteletségnek akként tettem eleget, hogy az alakulási gyűlésre a mai nap délelőtti 10 óráját a városi hatóság szivességéből e czélra átengedett e terembe határidőül kitzúve, erről a két szomszéd tszéknél bejegyezve lévő ügyvéd urakat személyükhöz intézett meghívás, azon ügyvédek pedig, kik bejegyezve nem voltak; de a kamara kerületében laknak és netalán a kamarába felvétetni kívánnak, a helyi lapokba közzétett egy a bíróságoknál kifüggesztett felhívás által értesítettem illetőleg meghívtam, — egyszersmind az ügyvédi oklevelek és a kamara kerületébeni állandó lakást tanúsító bizonyítvány beadására tett mai napig terjedő határidőt kitzútem és ekként a kamara törvényes alakulhatóságához a kellő előintézkedéseket megtettem.

Tek. ügyvédi kar! Ha visszatökintünk a multba

azt látjuk, hogy hazánkban az ügyvédek mindig tisztelet és tekintélyben részesültek, jövőre az ügyvédi kamarák feladata leend e tisztelet és tekintélyt a mennyiben netalán az újabb időkben hanyatlásnak indult visszazerezni vagy azt megerősíteni és fentartani, a kamarák teendőit a törvény 19. §-sa megállapítja; egy érlyes ügyvédi kamara, teendőinek korlátát túl nem lépve, másoknak jogait tisztelve, bizonyára tudni fogja az ügyvédi kar tekintélyét és az ügyvédek jogait is megvédeni és biztosítani, a visszaéléseket, melyek kártékonyan hatnak az egész testületre meggátlandja és tekintve, hogy törvényeink ugy törvénykezésünk még több javítást igényel e téren, tapasztalatai folytán oly anyagot szolgáltat a törvényhozásnak, mely azt hasznosan feldolgozva igazságszolgáltatásunk előnyére értékesíthet, és minthogy én hiszem, hogy a ma alakuló székesfejérvári ügyvédi kamara e szép feladata magaslatán fog állani, e hitben örömmel üdvözlöm az alakulásra a két szomszéd királyi törvényszék területéről itt összegyűlt igen tisztelt ügyvédi kart. De tudom, hogy még sok a teendő feladatokat röviden teljesítem, mindenekelőtt kérem a megválasztandó kamarai tisztikar illetőleg választmány névjegyzékét velem tudatni sziveskedjenek, hogy felsőbb utasításhoz képest azt feljelenthessem; továbbá ha a választmány teendői iránt netalán tanácskoznai akar és még helyiséggel nem rendelkezik e napokra, készséggel felajánlom a kir. törvényszék tanácsstermét, tessék azt ha szükségesnek igénybe venni; végre tudva azt, hogy az ügyvédeknek sok költség és fáradsággal szerzett ügyvédi oklevele igen fontos okirata, a nálam beadott ügyvédi oklevelekről itt a nyilvánosság előtt számolva, azokat jegyzék mellett a korelnök urnak, ki szives leend a megválasztandó kamarai elnöknek kézbesíteni ezennel átadom; megjegyezve, hogy a jegyzékben foglalt ügyvédek esődgondnokság, bün- vagy fegyelmi vizsgálat alatt nincsenek és a törvény értelmében az alakulási gyűlésbeni részvétre és a kamara megalakítására jogosítottak, átadandom korelnök urnak egyuttal a pesti és marosvásárhelyi kir. táblák területén lévő ügyvédek bün és fegyelmi jegyzékét két példányban, megemlítve, hogy ezek az év elején küldetvén be, az időközbeni változások általam kitüntetve lettek és a mennyiben a kamara egyes esetekben felvilágosítás: kíván az iránt, az illető bíróságok vagy a miniszteriumhoz forduljon. És minthogy arról értesültem, hogy a fejérvári ügyvédek a szomszéd veszprémi törvényszék területén lévő ügyvédek iránti testvéri és kartársi jó indulatuknak azáltal is kifejezést adni óhajtanak, hogy e gyűlés további vezetését a veszprémiek közül legidősebbik által kívánnak eszközöltetni, ennek folytán midőn a székesfejérvári ügyvédi kamara alakuló gyűlését a törvény értelmében ezennel megnyitottnak kijelentem, annak további vezetését tek. Gál Lajos ur mint korelnöknek átadom és egyszersmind magam az igen tisztelt ügyvédi kar szives jó indulatába ajánlom.

Gál Lajos ügyvéd, mint e gyűlés folyamára törvényszéki elnök által a törvények értelmében kijelölt korelnök az elnöki helyet elfoglalván, a gyűlés további vezetésére Véghelyi Dezső s Molnár Lajost jegyzőkül felkérvén a kamara tisztikara és választmánya megalakítása tekintetéből szavazólapok utján választásra hívja fel a tagokat, egyszersmind a szavazatszedésre két küldöttséget nevez ki, egyik Szölöly Pál elnöklete alatt Nagy Ignác s Kármán Sándor tagokból, másik Papp Ferencz elnöklete alatt Fodor Gyula s Fischer Manó tagokból állt.

Ezután felolvastatott a kamarai tagságra a helybeli kir. törvényszéknél jelentkezett ügyvédek névsora, mely szerint 87 ügyvéd jelentette magát Fejér s Veszprém megyék területéről.

A szavazás befejeztével korelnök Gál Lajos az eredményt jelenti be, mely szerint összesen beadott 73 szavazat, 1 szavazatlap üres levén. Megvá-

lasztattak: elnöknek: Szüts Sándor 67 szavazattal, elnök helyettesnek: Gaál Lajos (veszprémi) 71 szavazattal; titkárnak: Pálffy Károly 71; ügyvédnek: Dieterich Szilárd 58; pénztárnoknak: Szitter Lajos 61 szavazattal.

Választmányi tagoknak: Plosszer István (veszprémi) 70, Végh Károly 69, Csolnaki László (veszprémi) 69, Mórocza Zsigmond (veszprémi) 69, Flatt Ágoston 68, dr. Kenessey Pongrácz (veszprémi) 67, Vértessy József 64, Markus Antal 52 szavazattal. — Póttagokul: Dr. Jánosik Sándor (veszprémi) 69, Rác Gyula (veszprémi) 64, Csapó Dániel 64, Huszár Imre 49 szavazattal.

Korelnök, miután a törvények szerint kívánt szavazatszám megvolt s az egész választás a törvény értelmében történt, a tisztikart s a választmányt az ügyvédi kamara érvényesen megválasztott tisztikara s választmányának kijelenti s egyszersmind a gyűlést befejezettnek nyilvánítja, a tisztikarnak s választmányának a törvény által rájuk ruházott s közvélemény által beléjük helyezett nagymérvű s fontos e mellett magasztos teendők keresztülvitelére erőt s kitartást kívánván.

Szüts Sándor megválasztott kamarai elnök az elnöki széket elfoglalván, megemlíti, hogy a törvényben magában kitüntetve van, miszerint az ügyvédi kamarának egyik alapindoka az ügyvédi kar tekintélyének emelése leend, ezért, csupán e czélból is, oly férfit óhajtott volna az elnöki székbe helyezni, ki tehetsége s érdeme által is méltán tölti be a helyet s fényt áraszt rá; — hogy őt e kiváló tisztségre a gyűlés megválasztá abban nem annyira érdemei méltatását látja — melyek esekélyek, hanem azon czélban látja s csak azáltal tudja betölteni helyesen, miszerint melléje érdemek s dús tapasztalatokban gazdag tisztikart s választmányt adtak, kiknek szakavatott közreműködésével töltheti be fontos állását. Az elnöki tisztet, mint érdemei felettis s örök hálára kötelezőt azon kijelentéssel fogadja el, hogy egész erővel iparkodni fog, hogy az ügyvédi kar várakozásának megfelelően s köszönetet mond a nagy bizalomért. Végre indítványba teszi, miszerint megyei s városi főispánnak Szögyény-M. László urnak azon kiváló pártoló készségeért, mely szerint a kamara székhelyévé Székesfejérvárt tenni egész befolyásával közreműködött jegyzőkönyvi s küldöttségileg köszönet, ugy Danitz Béla törvényszéki elnök urnak a kamara alakítása körül elkövetett fáradozásaiért, nemkülönbben a nemes városnak, mint házigazdának hasonlólag jegyzőkönyvileg s küldöttségileg köszönet szavaztassék, mely indítvány egyhangulag elfogadtatott.

Ezután két — a kamara belügyeit illető kisebb értékű felszólalás után a gyűlés feloszlott. — Ezen gyűlés városunk s megyénk közéletében mindenesetre egyike a fontosabb eseményeknek s talán közéletünk terén egyike a korszak alkotó tényeknek, mert a megalakult ügyvédi kamara működésének s hatásának eredménye nem egy testület tulajdona, hanem az összes közönség körébe élénken kihat. — Kívánjuk, hogy azon remények, melyeket hozzánkötöttünk megvalósuljanak, s az ügyvédi kamara hazánk, megyénk s városunk igazság szolgáltatásának s jogéletének felvirágoztatására minél eredményesebben működjék. □

Nyilt levél Cerberushoz,

a „verba volant, scripta manent“ című cikk írójához.*)

Tisztelt cikkíró ur! Ön a „Székesfehérvár és Vidéke“ című lap folyó hó 13-ikai számában hosszabb cikket szentel „Levél a magyar nyelvről“ cím alatt a „Székesfehérvár“-ban közölt fölolvásomnak. Szavai bebizonyították nekem, mennyire szerénytelen volt azon hitem, hogy fölolvásom oly virág, melynek fölszívott tartalmából mindenki csak édes mézet fog készíthetni. De, midőn megjegyzéseire adott válaszomat egyenesen és csakis Önhöz intézem, azon nézetemnek adok kifejezést, hogy nincsen ember tisztelt cikkíró uron kívül, ki azon cikket, úgy a mint van, saját nézeteinek létteménye gyanánt elfogadná. Igen, én remélem, hogy nagybecsült közönségünkben nincs egy második, ki gondolkodásában és erkölcsi érületében helyet tudna adni azon elhamarkodásnak, melylyel Ön cikkében idézett szavaimból kikövetkezteti, hogy azokban a honszeretet megtagadása, a legszentebb érzelmek nemtelen tiprása, andalító méreg, ámitó ravaszság, merő szemfényvesztés és kétszínű lelketlenség foglaltatnak; hogy végül e bünlajstrom elhangoztatása után kegyesen megjegyezze, miszerint hiszi, hogy nem tudtam mit írok s csakis a hangzatos frázisok után való kapkodás adta fölületes tollamba ama végzetes szavakat.

Bocsásson meg uram, de ez utóbbi kegyet el nem fogadhatom; én tudom, mit írtam s megfontoltam annak minden szavát, s a míg törekvésem tisztasága segítségemre lesz, nem is mulasztom el soha megmérni szavaimnak súlyát; ezért nevezem most is a hosszú bünlajstromot, melylyel Ön megtámad, csupán elhamarkodásnak, mert nem érzek jogot kételkedni érteinek tisztaságában, melyet kétségbe vonni nem is akarok soha.

Én, uram, tudatosan ismétlem azon szavakat, melyekben Ön a bünt látni véli, s elvállalom értük az egész felelősséget ama szerény kör előtt, mely azokat becses figyelmére méltatá; de elvállalnám ég-világ előtt is, ha nem volna neveléses ily nagy és szent dolgokra hivatkozni oly csekély ügyben mint az én szavaimnak föltreértése.

Azon hitben, hogy édes hazámnak többsége ugyanazon magyar nyelvet beszéli, fölöslegesnek hittem volna t. cikkíró ur föllépése előtt szavaimnak magyarozatát, de most már nem, s csak most látom, mennyire korszerű volt több szempontból is fölszólalásom a magyar nyelv érdekében. De minthogy a beszéd megértéséhez nem csupán szótárra, hanem logikára is van szükségünk, ne vegye rossz néven t. cikkíró ur, ha szavaim magyarozatát logikai fejtegetésekem fogom kezdeni.

Gyakran tapasztalám, hogy nagy félreértésekre adott okot, hogy a legtöbb ember, sőt sok olyan is, kinek neve iró, szem elől téveszti ama nagy logikai igazságot, hogy a definitió és az egyszerű állítás két egészen különböző valami. Az ilyen emberek minden egyszerű itéletet fogalomhatározatnak tekintenek és ebből a szempontból akarják becsét mérlegelni. „A honszeretet erény“ ez mint állítás nagy igazság, mint definitió mitsem ér, mert a honszeretetnek csak egy, sok más dologgal közös, tulajdonságát mondja ki. „A honszeretet nemcsak szép és édes érzés, hanem szent kötelesség“ ez sem definitió, hanem állítás. A körmondatt, melyet én a hazáról mondok, szintén nem definitió, dacára annak, hogy hosszú; mert azt t. cikkíró ur bizonyosan nagyon jól tudja, hogy nem a hosszúság vagy rövidség képezik a definitió ismertető jelét. Én tehát nem is adtam a „haza“ fogalomnak definitióját, mint Ön tévesen hiszi, hanem csak állítottam valamit a hazáról, miért a felelősséget elvállalom. Nem is bocsájtokzom soha a haza definitiójába, mert úgy vélem, lehet a hazáról szépen és velősen beszélni, de sokkal nagyobb, sokkal szövevényesebb és sokoldalubb eszme az, hogysem pár iskolás metrumba szedett szóval definiálni lehetne, mint pl. azt, hogy mi a kör? A haza definitiója szerény hitem szerint több kötetre terjedő munka volna.

Most pedig majd kifejezem Önnek t. cikkíró ur egyenkint és egészben véve szavaim értelmét. Ön idézi ezen szavaimat: „Mert haza nem csupán a föld, melyen született és lakol, hanem összesége mind annak, mi előtte kedves és miben élteknek boldog folyása gyökerezik.“ Ez azon a helyen, a hol áll, annyit jelent: „Tudja mindenki, hogy van valami, a mi legszentebb mindenkinnek s ez a haza; s méltán legszentebb ez, mert ez összege mindennek, a mi előtte legszentebb, legkedvesebb. Első pillanatra azt hinnéd, hogy csak a föld az, mit hazának nevezesz, mert az határozza meg, hol van hazád. De azért a haza még sokkal több, és ha a hazát véded nemcsak egy darab földet védsz, hanem véded magadat, véded családod, véded azokat, kiket szeretsz, véded azoknak jóllétét, pénzét és a magadét is. Ha a hazából elűznek nemcsak egy darab föld az, mit elhagynod kell, hanem még nemzeted, gyakran családod és azok a törekvések, melyeknek te mint ember élsz, hogy megérdemeld az ember nevet.“ Idézi ezután ezen szavaimat: „Ezen szó haza magában foglalja születésed és barátiadat, magában foglalja pénzedet, állásodat, tekintélyedet, magában foglalja a békés nyugalmat, házi tűzhelyedet, azt, mit a római ignis et aqua-nak nevezett, s magában foglalja a nyelvet, melyen legelőször enni

kértél.“ Mindez ismét csak állítás és nem definitió, s épen azért nem is akarja a haza fogalmát kimeríteni és azt mondani, hogy, a mi itt fölhozva nincs, az már nem is tartozhatik a haza fogalmához. Ezen szavak jelentése ugyanaz, a mit főnebb mondottam, részletezik a fenebbi állítást. Ezek jelentése ez: „a haza neked: pénz, állás, tekintély, család, nyelv, béke, boldogság együtt véve, ő ezeknek összesége; mert elvesztve a hazát elveszted mindezeket.“ Föl kell e hát érte áldoznunk pénzünket, ha kell? Föl, mert több ennél; föl állásunkat, mert ennél is több, föl békénket, mert ennél is több; mert sokkal több mindennél, mert az mint szavaim világosan mondják: föld, állás, pénz, tekintély, család, nyelv, béke, boldogság és még sok egyéb együttvéve.

Nem kerülte el figyelmemet, hogy Ön ezen szavakat „magában foglalja“ pénzedet, állásodat, tekintélyedet“ ritkított betűkkel nyomatta, mert Ön elhitette magával, hogy én azt mondom: „pénz, állás, tekintély: ez a haza“ pedig én igaz magyar nyelven azt mondom: „a haza: pénz, állás, tekintély is“ e két mondás között pedig ég s föld a különbség. Ön azt veszi ki szavaimból, — s higye meg pszichológiai szempontból szeretném tudni micsoda észjárás után, — mintha én odamennék a honfíhoz s azt mondanám: „barátom, te tanár vagy: ez állásod; van fizetésed: ez pénz; kösönt 100 tanítványod, ezeknek szülei s rokonai: ez tekintélyed, ez a három dolog a te hazád s ezekből oda ne adj, el ne engedj semmit“ pedig az én szavaim épen az ellenkezőt mondják s én azt mondom: „barátom, neked hazád van, innen jö, hogy tanár vagy, innen jö, hogy fizetnek, innen jö, ha és a hogy tisztelnék; ha tehát a hazának köszönheted mindezeket, köteles vagy mindezekről lemondani érte.“ Oh uram, a szavaknak is kétféle értékük van épen úgy mint a számjeleknek: ezeknek van szám- és helyértékük, a szavaknak van szó- és helyértékük. „A haza: pénz“ s „a pénz: haza“ egészen mást jelentenek s hogy ezt újságíró létére figyelmen kívül hagyá, ez okot adott Önnek oly vádakra ellenem, melyeket én bárkire is csak egy évi gondolkodás után mernék kimondani, eltelevisztelttel az ember, a haza és a honszeretet iránt, félre, hogy ezeknek nevét hiába ne vegyem.

Idézi még ezen szavaimat: „A haza nem csupán oly szentimentális fogalom, mint az újabb időben egyes kozmopoliták hirdették, hanem közgazdasági és kulturérdekeinek komplexuma, s ha azt mondják, csak a költői kedély ragaszkodhatik a göröngyhöz, melyet gyermekkorában taposott, viszont az is igaz, hogy a főnebb említett nagy érdekekhez ragaszkodni, az már nem poézis többé, hanem férfikötelesség.“

Ez jól megértve annyit tesz: „Voltak emberek, az u. n. kozmopoliták, kik azt mondták: eh, haza ez csak oly szentimentális fogalom, gyermekemese, mely lejártá magát; de ezeknek nem volt igazuk, mert a haza egy egész nemzet és minden honfi közgazdasági és kulturérdekeinek összesége; de ezek azt is mondják, hogy a honszeretet csakis a költői lágy kedély ragaszkodása a szülőföldhöz; csakhogy ez állításuknak már az sincs jelentősége, mert a hazát szeretve nemcsak földet szeretünk, hanem mint főnebb mutatóm a leg-hatalmasabb, legszentebb, legnagyobb érdekeket, melyekhez ragaszkodni férfikötelesség.“ Végül idézi: „De mindazon dolgok között, melyeket a haza nevével illethetünk legállandóbb és legjelentékenyebb a föld és a nyelv.“ Ez meg annyit tesz: „Azon tényezőzők, melyek a haza eszméjében összefolyanak, nem egyenrangúak s ha már, mint a sülyedő hajóból, valamit minden áron a tengerbe dobni kell, főleg a földet és nyelvet igyekezzünk, mint legfontosabbakat megtartani.“

Ezek szerény állításaim a hazáról, melyeket Ön a haza definitiójának vesz és azt mondja, hogy határozottan óvást tesznek ellene. Ős mindazok, kiknek a hazáról egészen más és nemesebb fogalmaik vannak. Ha ez áll, — bár, hogy őszinte legyek meg kell vallanom, nem hiszem föltétlenül, — úgy kérem közölni velem azokat, hogy elfogadhassam, követhessem, hirdethessem őket s hogy igyekezhessen idővel azon magaslatra emelni lelkeket, melyen remélhessek megfelelni azon kötelemeknek, melyeket a hazának ezen legnemesebb fogalma a honfira ró.

E pillanatban több éles megjegyzés tolokodik tölám hegyére, melyek mosoly idéznének föl az Ön rováására az olvasó ajakán; de papirt veszek és kitorlóm tollamat, hogy manifestáljam ezzel is, mennyire elvetem az ily eszközöket akkor, mikor oly nagy és szent dolgokról volt szó, melyeket Ön nem állott a gondolatok esőndjéből ok nélkül a piacra czipelni. Ezek helyett inkább köszönetet mondok Önnek, köszönetet, mert midőn első volt, ki sarat dobott rám akkor, midőn hazáról és nemzeti nyelvünkről igaz szívvel írtam, Ön volt az első, ki fölavatott a hazáért tűrő honfiak közé. Adjon az ég erőt nekünk és adjon erőt nekem, hogy nem ily csekélységet; de komoly, nagy dolgokat is el tudjunk azért viselni.

Különböben e szolgálatért én jó tanácsos szolgálok Önnek: őrizkedjék az aseptan támadásoktól, mert ezek lerontják a zsurnaliszta méltóságát, lerontják hiteltét. Pedig a zsurnalisztának ép oly nagy szüksége van hitlere mint a kereskedőnek; ezt elvesztve elveszítet mindent a közönség szemében és kalapja mellé tüzheti tollát czifraságnak.

„Verba volant, scripta manent!“ Én nem félek ezen nagy jelszótól s csak ez egyszer sajnálhatnám az Ön

érdekében, hogy az igaz, mert higye meg, sokkal jobban bántana, ha cikkét én írtam volna mint, hogy az ellenem íratott. — Valóban, ha, midőn cikkének címét leírta, megfontolja vala annak jelentőségét, úgy hiszem, nem is készült volna el abból egyéb csupán a czím.

E végíratra nem volt elkerülhetlenül szükségem, elég jól megvéd az Ön cikke maga. Nem tiszta érzésem védelmére írtam, mert az, csak meglegyen, nem szorul védelemre, hisz a becület és a súlyos vád nem igen tapadnak egymáshoz. De megdöntöttem, hogy e védelemnek hasznát veheti Ön, hasznát vehetik mások, hasznát vehetem magam is, ezért, mivel időm engedte leírtam.

Könnymű eljárását sajnálom, érületét nem gyanusítom, cikke pedig mindenha becses emlék lesz nekem, mint az első kö, melyet a sors felém dobott a nélkül, hogy rábírt volna, hogy azt hasonló erővel visszadobjam. Szüts Miklós.

Tanügy.

A megyei tantestület mult évi szeptember 28-án tartott közgyűlésén, a többi közt az országos tanfelügyelők egyik legjelesbikét Bója Gergely budapesti tanfelügyelő tiszteletbeli taggá választotta meg, mely megtiszteltetést a jeles férfiú köszönettel fogadván, az üdvözlő átiratra, egy igen szép levéllel válaszolt. Megígérte, hogy a tantestület, mely iránt eddig is kiváló érdekekkel viseltetett, bármely megkeresésére szívesen szolgál tanácsával s utmutatásával. — A levél sorai, annyi meleg érzélem s kitartó munkára buzdítás, rokonszenves szavakban írvák, hogy azoknak nyilvánosságra hozása népnevelésünkre csak hasznos s üdvös befolyású, úgy annak tényezőire, barátjaira, csak vigasztaló és örvendetes lehet, épen ezért e becses levelet egész terjedelmében közöljük, mely is következő:

„A fejérmegyei igen tisztelt Tantestület mult évi szeptember hó 28-án tartott gyűlése alkalmával alulírott tiszteletbeli tagjává megválasztani, s erről engemet mult évi december 10-én az okirat megküldésével értesíteni sziveskedett.

Ezen nagybecsű megtiszteltetésért hálás köszönetem nyilvánítása mellett bátor vagyok kijelenteni, hogy mint a fenttisztelt testület tagja, törekedni fogok a nemes bizalmat s kitüntetés a lehetőségig megérdemelni. Egyszerűségi legyen szabad ezen alkalommal is nyilvánítanom, hogy a népnevelés szent ügyéért minden kitelhető erőmmel küzdeni volt — és lesz életemnek egyik legszentebb feladata.

A néptanítóknak, mint a haza leghasznosabb s kiváló tiszteletre méltó munkásainak, érdekeiért szóval, tettel küzdeni, anyagi jöbbletöket eszközölni, erkölcsi és szellemi javokat előmozdítani, tekintélyüket nevelni és őket magasztos hivatásukhoz méltó állásra emelni, volt és lesz lelkeimnek legforróbb imája, szívemnek legédeseb vágya.

Tettem és teszem azt azon benső meggyőződésből, miszerint szeretett magyar hazánk nagy, dicső, boldog és igazán szabad csak akkor lesz és lehet, ha a népnevelés ügye a kunyhótól a palotáig, mint a közboldogság egyik főtenyezője ápolatik, s a közművelődés áldásában a nép minden rétege részesítetik, ha az iskola iránti meleg részvét a nemzet minden fiát és leányát áldozatra lelkesíti, ha a szellemi sötétséget mindenütt a tudomány éltető fénye váltja fel.

De hogy ez megtörténjék, hogy a népnevelés az egész hazában Kárpátoktól Adriáig boldogságot áraszt-hasson: megkivántatik, sőt elkerülhetlenül szükséges, hogy azok, kik ezen áldásos nagy munka kivételére hivatják, kik nélkül a népnevelés szent ügye diadalt nem arathat — a haza szerény munkásai a néptanítók méltó részvétben és éltető elismerésben részesüljenek, és a nyomasztó súlyos anyagi gondok ostromától ment állásra emelteszenek.

Ily meggyőződés, ily óhaj vezérelte eddig is és fogja a siring vezérelni törekvéseimet — és ez lesz életem legboldogabb napja, midőn a népnevelés diadalzástól hazaszerte lengeni látom.

Ily őszinte érülettől áthatva üdvözlöm a fehérmegyei tanítótestületet és midőn ismételve szívből köszönöm a megtisztelő figyelmet: kérem legyen szabad nekem, mint a tanügy igénytelen veterán munkásának, ki életem nagy részét az iskola falai közt töltöttem — ki a tanítói pálya töveit és örömeit hosszas gyakorlat és saját tapasztalat után ismerem — azon bizalmas kérelmet intézni a fenttisztelt testület minden tagjához, hogy magasztos hivatásuk tudatától vezéreltetve a kötelesség hű teljesítésében semmi akadály miatt el ne csüggedjenek.

A itt-ott mutatkozó halátlanság, a hideg közöny és bármily elszomorító tények a tanító szívét fájdalmasan érintik ugyan, de ügybuzgalmát soha el nem lankasztják.

Mert a hivatását szerető s annak élő tanító küzdelmeinek legszebb jutalmát az öntudat helyeslésében, s tanítványainak előhaladásában találja fel. Voltak és vannak minden körben emelkedett szellemű, lelkes tanügybarátok, kik a népnevelést nagy fontosságánál fogva országos ügynek tekintik, azt melegen pártolják és annak előmozdítását hazafui szent kötelességnek tartják.

Tagadhatlan tény, hogy a népnevelés hazánkban néhány év óta örvendetes haladást tett és bizton remélhető, hogy a népnevelés felvirulással a néptanítók

*) Lapunk mult számából maradt ki, ez alkalommal szerző óhajára közöljük. Szerk.

erkölcsi és anyagi állása is kellő mérvben javulni fog. Ezen erős hit vezéreljen bennünket a szent küzdelemben! s az óhajtott győzelem el nem maradhat. Ha zafias üdvözléssel — Budapest, 1875. február 13. — *Bója Gergely m. k.*, budapesti tanfelügyelő, mint a fejmegyei tanítótestület tiszteletbeli tagja.

Megyei és városi hírek.

— **Szögyény-M. László ur** ő excellenciája, megyei és városunk főispánja, f. hó 5 én Sny Rudolf iskolaszéki elnök és Janny József iskolai igazgató urak kíséretében meglátogatta a belvárosi elemi fi és leánytanodákat, minden osztályban néhány percig időzött s hallgatván az előadást, leereszkedő nyájassággal buzditólag szólt a növendékekhez s mindenütt megelégedéssel távozott.

— **Lapunkba** szánt közlemények beküldésénél többször félreértések és zavarok merültek fel, miután a közönség nem volt eléggé tájékozva azoknak a lapba történő felvételük iránt. A további félreértések kiküldése tekintetéből kijelentjük, hogy a szerdai számba nagyobb cikkeket hetfőn, kisebbeket kedden délig; a szombati számba nagyobb közleményeket csütörtökön, kisebbeket péntek délig fogadhatunk el.

— **Az ügyvédi kamara** f. hó 18 án tartott gyűlése városunkat élénkké tette, sok vidéki főleg veszprémi ügyvéd jelent meg körünkben. Megemlítjük, hogy a veszprémi ügyvédek városunkba érkezvén, testületileg tisztelegtek Danitz Béla törvényszéki elnök úrnál, majd a megalakult ügyvédi kamra küldöttségileg tisztelegte s fejezte ki köszönetét, kamra megalakulása körül a széki elnök ur által kifejezett buzgalomért.

— **Meghívás.** A kereskedő ifjak önképző köre helyiségében vasárnap folyó hó 21-én délután 2 órakor Strauss Salamon ur a „méterrendszerrel“ fog felolvasást tartani, melyre az önképző kör tagjait s az érdeklő közönséget tisztelettel meghívja — Elnöki megbízásból: *Kopp János*, titkár.

— **Az ifjusági bál** április 10 én fog megtartani a „Magyar király“ szálloda nagytermében. A rendezésnek sikerült bálanyául Szögyény-Marich Lászlóné ő excellenciáját megnyerni. A rendezést a közelebbi követhetőkép megalakult bizottsmány fogja eszközölni: Boda Sándor, Décsy Lajos, Detrich Zsigmond, Farkasdi Dezső, Felmayer István, Flatt Gaszton, Havas József, Kovács Pál, Seidel Lajos, Szücs Arthur, Thaly István és Vámos Gyula. A minden tekintetben fényesnek ígérkező bálnak a legszebb sikert kívánjuk.

— **Jutalomjáték.** Ardayné elsőrendű drámai színésznőnk jutalomjátéka f. évi február hó 27-én leendő megtartva; a jeles; de a sors által súlyos csapásokkal üldözött, számos családdal bíró színésznőt, kinek legdrágább kincse, szemelvénye van veszélyben, ajánljuk közönségünk figyelmébe. A sors által üldözött színésznő felkérésére Szinovác Gyuláné urhölgy nemes keblétől indítva e jutalomjátékban fellépni sziveskedik, a városunkban már művészi játéka által jól ismert urhölgy közreműködése mindenestre emelni fogja az előadás sikerét. — Ez alkalommal a „Szövetségesek“ című vigjáték fog adani, melyben Szinováczné urhölgy Douceyné szerepét játssza. A nagy közönség figyelmét már a csapásokkal sújtott és sokat szenvedett színésznő iránti kegyeletből is felhívjuk e jutalomjátékra s minél nagyobb, tömeges pártolást remélünk. — Közönségünk, mely jótékonyágának annyiszor oly szép jelét adta, hisszük, hogy most is kitüntetőleg pártolja a jeles színésznőt.

— **Ligeti Katalin** k. a. mint halljuk szerdán kezdi meg vendégszerelését s ez alkalommal először a „Kékszakállu herceg“ című operetben lép fel.

— **Meghívás.** A székesfejérvári „Vörösmartykőr“ helyiségében az első zártkörű táncestély hétfőn február 22 én fog megtartani, melyre a kör tagjai és ezek családjai tisztelettel meghívotnak az igazgatóság által. Kezdeté 8 órakor.

— **Az ügyvédi kamarai választások**, habár itt-ott megjegyzéseket is tehetünk, mégis elég jól eszközöltek; elnök, miután már a választást megelőző nap Flatt Agoston ur ezen állástól visszalépett, tulajdon nagy többséggel Szücs Sándor ur a helybeli ügyvédi kar tiszteletre méltó tagja lett, mi felett örvendünk. A választás után nagy ebéd s este társasvacsera volt; — mindkettőnél korelnök Antal János nester-ügyvéd volt. A felköszöntések nagy számmal mondtak.

— **A polgári lövész-egyletek** czéljai elérése végett a m. k. belügyministerium a honvédeimi ministeriumnak azon helyes intézkedése felül tudósítá az összes hazai törvényhatóságokat, miszerint jövőre az említett polgári lövész egyletek használatára a m. k. honvédségtől tíz-tizenkét löfegyver fog díjtalanul kiadni, valamint díj mellett a szükséges töltények is, melyeknek hüvelyei pedig visszafognak váltatni; sőt ha valamely lövész-egylet tagjai között honvédek is találtnak: ezek számára évenként bizonyos meghatározott töltények szolgáltatnak ki minden díj nélkül.

— **A székesfejérvári** kölesönös segélyző egylet (VII) tüzletkimutatása és mérlege szerint a végelszámoló 1869 iki évtársulat egy betét után jövedelmezett 196 frt. 40 kr., tehát minden betét után 10 krral kevesebbet hozott mint a tavali évtársulat, s azt leginkább az adófelmérlésének köszönhetjük; az 1873-diki adó volt 364 frt., az 1874 iki pedig 2886 frt., tehát 1532

frttal többet kellett az egyletnek fizetnie. Általán véve mégis a befizetett tölke $7\frac{1}{4}\%$ -ot hozott, holott az intézet csak hetes kamatra dolgozik. Az eredmény még mindig kedvező.

— **Lapunk** mai számából a *tárczát* térhiány miatt kikeltet hagyni, jövőre azonban megbővítve helyreépítjük s a jelenleg folytatott beszélyt közelebb befejezve, újabb, érdekesebb közleményeket hozunk tárczánkban.

— **Színházi műsorozat.** Vasárnap, febr. 21 én: „A falu rosza“, népszínmű 3 felv. másodsor. Hétfő, febr. 22 én: „Don Caesar“, vigj. 5 felv. Kedd, febr. 23-án: „A csók“, vigj. Szombathelyi fellépte. Szerda, febr. 24-én: „Faust vagy kék szakáll“, Ligeti Katalin fellépte. Csütörtök, febr. 25 én: „Mari egy anya a népből“, dráma. Péntek, febr. 27-kén: Szünet. Szombat, febr. 27-én: „Szövetségesek“, vigjáték 3 felvonásban. Ardayné jutalomjátéka. Vasárnap, febr. 28 án: „Strike“, népszínmű 3 felv. Ligeti Katalin fellépte.

— **Beküldetett.** A központi választmány a választók sorából több kath. lelkészt kihagyott, kik eddig szavazati joggal bírtak. Igen szeretnők, ha a központi választmány — miután lelkészi hivatalunkkal összekötött jogunktól megfosztott, szives lenne az iránt felvilágosítást adni, mi okból cselekedte ezt? Mert mi, kik felszentelt papok vagyunk, s a közterheket viseljük, mert adót is fizetünk, teljes joggal akarjuk legszebb polgári jogainkat gyakorolni. *Több kath. lelkész.*

— **A farsang nem hiába** rövid volt, de a jó kedvet nem is merítette ki egészen. A nyilvános bálokat a magán estélyek követik. A mult kedden Modrovich Ignác ur tartott fényes estélyt, melyen előkelő társaság jó kedvvel mulatott. A háziur ez alkalommal — megyei főispánunknak szelleműs Julia leánya névnapjára rendezte ezen igen sikerrel s teljes jó kedvvel végződő estélyt, melynek csak a másnap szakított véget. A jelenlevők mindnyájan kitünően mulattak.

— **Színügy.** Örömmel közöljük a hirt — írja a „Szinpad“ című lap — hogy a székesfejérvári színügyi bizottság, mely oly tapintatosan s épen azért szép sikerrel kezeli a színigazgatást, ez a jövő téli idényre is megtartja azt kezében, sőt a budai szinkör átvételére is hajlandónak nyilatkozott. Az intendatúra egyik buzgó tagja Horváth Imre megyei tisztiügyész e napokban volt Budapest a társulat egyik éltető lelkével Szilágyi Bélával, mely alkalommal minket is szerencséseltettek látogatásukkal, hogy ez ügyben mind a nemzeti színház igazgatóságánál mind a kormányánál a szükséges lépéseket megtegye. Az eredményt rövid idő alatt megtudjuk.

— **Beküldött** hozzánk „Jelentés a fejmegyei közpórház állapotáról és abban 1874. év jan. 1-sőtől decz. 31-ig ápolott betegekéről. Összeállítva dr. Kövessy Ferenc közpórházi főorvos által. Ezen jelentésről lapunk jövő számában részletesen fogunk megemlékezni.

— **Zenemű.** Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében megjelent s hozzánk beküldött: „Ablakodig sétáltam.“ Csárdás, zongorára szerkesztő: Tisza Aladár. Kapható lapunk kiadója Klökner P. kereskedésében is.

— **A székesfejérvári színház** választmány által meghatalmazott intendatúra felszólítja azon magánénekeseket, énekesnőket, színészeket, színésznőket, betanult kardalnokokat és kardalnoknőket, kik biztos fizetésre hajlandók f. évi october 1-sőtől esetleg nyáron át is a székesfejérvári színházhoz szerződött, hogy feltételeiket, hozzájárulva betanult szerepeik jegyzékét, az első m. színházi ügynökség által, az intendatúrának f. évi martius 1-ig beküldeni sziveskedjenek.

— **Köszönetnyilvánítás.** A ercsii „kisdudóvo intézet“ javára f. évi január hó 31 én táncvizsgalomban tartott, melynek tiszta jövedelme 52 frt volt; ezen összeghez nmságu báró Sina Simon ur 25 frttal járult. Fogadja a nemes báró ezen jótékonyágáért a nevelésügy nevében forró köszönetemet. — Ercsi 1875. febr. 15. — *Rock Károly*, kisdudóvo-intézet tulajdonos.

— **Antal János** bányánk, országos hites-ügyvéd, kebelbeli birtoktelepes polgár, a „Sloveniai“ tisztelevő jegyzett bank bizalmas ügynöke, a városi és megyei ügyészi kar nesztorja, dísz magyar egyruhában magát Majláth János helybeli ügynökségnél lephotografírozatta. Az arczképek sikerültek, s kaphatók Majláth János úrnál.

— **A koldulásra** felhívjuk a hatóság figyelmét, mert kivált a külvárosokban, egyik a másiknak kezébe adja a kilincset; a koldulók nagyrészét vándor mesteremberek és idegen ajku csavargók képezik.

— **A tűzoltók** által tartott zeneestély eredménye. A parancsnokság pénteken tartá ülését, hol a febr. 9 én tartott zeneestély eredménye mutatott be. E jelentés szerint az összes bevétel 513 frt. 20 kr., kiadás 174 frt. 61 kr. tiszta haszon tehát 338 frt. 59 kr. A rendezőség elismerést érdemel, ki ez estélyt oly fényes eredménnyel látta sikerültt.

— **Talált tárgyak.** A kapitányságnál következő talált tárgyak vannak letéve, miket tulajdonosaik kellő igazolás után átvethetnek: 1 prémes női nyakraváló és 1 sor piros gyöngy.

— **A városi szegényeknek** csütörtökön jó napjuk volt. Ugyanis a nyulvadászat tilos lévén már, a kapitányság a szerdai hetivására behozott nyulat elköszöztatta, s a városi kórházba küldötte a városi szegények számára.

— **Mezei tolvajok.** A mezei csöszök szerdán három kiskecskemétre való suhanczot tetten értek,

midőn ezek a sárretn fákot vagdaltak ki. A tolvajoknál kötelet és lánczot találtak, mi arra szolgált, hogy a kivágott fákat egyberakva megerősítsék; így akarták a zsákmányt elszállítani. De nem meglepőhetek meg a lopni szándékolta mellett; hanem alig hanem nekik fognak majd befűteni.

— **Fűzérke.** A székesfejérvári izr. nőegylet ma tartja tombolával egybekötött fűzérkéjét a kereskedelmi csarnok helyiségében. Kezdeté 8 órakor. Az eredményről jövő számunkban fogunk megemlékezni.

— **A palotakülvárosi olvasókör** f. é. február 13-án tartott választmányi ülésen a pénztárnok bejelenté számadását a kör által f. hó 2-án tartott táncmulatság alkalmával történt bevétel és kiadásokról. Bevétel volt 66 frt. 20 kr., kiadás 25 frt. 72 kr. maradt tiszta jövedelem 40 frt. 48 kr. Felülfizettek: Ifj. Hegyi János 50 kr. Eitz József 50 kr. Toman József 1 frt. 20 kr. Havranek János 50 kr. Knazovitzky István 20 kr. Müller József 10 kr. J. N. 50 kr. és Sz. Gy. 50 kr. Szives adományukért hálás köszönetet mond: az *igazgató választmány.*

— **Uj lap.** Forster József, kinek nyomóban mindig egy-egy új lap keletkezik, most újból a veszprémieket ijesztgeti azzal, hogy „Veszprém“ címmel szándékozik egy lapot megindítani, melyet városunkban ad ki. A lapnak — ha ugyan megindul — nem sok jövőt jóslunk, mert míg egyrészt Veszprémmegegye érdekeit már két jól szerkesztett vidéki lap képviseli, addig másrészt igen furcsa az, hogy Fejérvárt Veszprémnek lapot szerkeszt! Boldog veszprémiek! ezentul Fejérvártól írják meg nekik, hogy mi újság Veszprém-ben. Vagy talán azt hiszi, hogy Veszprém művelt lakossága közt nem találkozik erre képes egyén?! — Különben ha az első szám megjelen, érdeme szerint méltatjuk.

— **Világítás** színházunkban ez idő szerint igen gyarló, mi már majdnem megszoktuk e roszat s a színügy kedveért türtünk, hanem jelenleg több vidéki levén jelen színházunkban ezektől kellett hallanunk a világítás ellen nem a legjobb megjegyzéseket. Figyelmzettjük intendatúránkat, hogy a mennyire lehet — a költségeket a bevételhez mérten — jobb világítást eszközöljön, mert a jelenlegi lehető rosz.

— **A helybeli kath. legény-egylet** évi jelentését 1874. évről kaptuk meg, melyből röviden a következőket említhetjük fel: az egylet mult évben kétszer nyilvános színi előadást tartott, mely által szellemi életéről s a kör kebelében levő szellemi mozgalmakról adott élénk kifejezést, mely tekintetből a könyvtár gyarapítására is nagy gond fordított. Könyvbeli ajándékok által az egylet körül különös érdemeket szereztek. Első helyen felemlítendő az egyházmegyei hivatal, ajándékozván Sz. István-társulat által ez évben kiadott könyveket. Nt. Gremspurger István és König Lajos. Az egylet saját pénzén is több hasznos könyvet szerzett ez évben, u. m.: Tárkányi költeményei, Dumas művei s más apró regényeket. Matuska János kanonok, apát „Das Recht“ című német napilapot, Klökner Péter „Székesfejérvár“ című újságot kegyeskedtek az egyletnek ingyen járattni, dr. Pellet Odón pedig karácsoni előadások egy képet sziveskedett ajándékozni. *Az egylet mult évi előjárói voltak:* Egyházi elnök helyi úres. Alelnök: Föt. Vavrecsány Ferencz theolog. tanár. Világi: Tek. Novák Kálmán. Tek. Szepelt Nándor. Titkár: Rainiss Mátyás. Ideigl. pénztárnok: Alelnök. Tanárok: Vavrecsány Ferencz és Rainiss Mátyás. Egyleti dékánok: Wirszing József, Tóth Ferencz. Ideigl. jegyző: Gutmann Lipót. Beteg gondnok: Kalota Mihály. Könyvtárnok: Kovács János. Énekrendező: Tóth Fer. Rendezők: Dornis Vincze, Folkner Antal, Schrott Károly. *Az egyleti pénztárhoz járultak adományokkal:* Mltsgos Pauer János felszentelt püspök és nagyrepőst 25 frt. Ngos Schvanfelder József 5 frt. Ngos Májor József 2 frt. Ngos Venosz Imre 5 frt. Ngos Radnoki Imre 2 frt. Ngos Matuska János 20 kr. Ngos Kuncz László 20 frt. T. dr. Eltér József megyei főorvos 3 frt. T. Kégl István 2 frt. T. Hoffmann 1 frt. Gremspurger István 1 frt. Szuborics Jenő 1 frt. Vadkerty József 50 kr. *Kath. Legény-egyleti igazgatóság.* Az egylet jótékonyágának szerényebb s jó sorsu pályatársak iránt szép jelét adta, ez évben is 19 utasnak adott teljes ellátást, mi valóban szép tett, különben az egylet jelenleg igen nagy pártolásban részesül s virágzó állapotban van. Tagjainak száma 116. Kívánjuk, hogy a művelődés, jótékonyág s felebaráti szeretet terén virágozzék és gyarapodjék.

Színház.

Szombaton, február 13 kán Szilágyiné közbejött megbetegedése következtében az „Ernani“ előadása, Kápolnay jutalomjátéka elmaradván, helyette a „Három csőrű kacsa“ adatott; az előadásról alig jegyezhetünk valamit meg, színészeink közt igen kevés élonség volt s kedvetlenül játszottak.

Vasárnap, február 14-én a „Peleskei notárius“ eredeti népszínmű adatott. Az előadás vonatott volt s a közönséget nem elégté ki. Szereplők közül Kendy mint peleskei notárius nagyon vonatottan kevés élonséggel játszott. Különben ugy látszik már a peleskei notárius is civilizálódik, a helyett, hogy „more patrio“ rókaprémés mentében jelennék meg, himzett felsőöltönyben jön elő, mint valami régi osztrák miniszter, még megérjük, hogy valamelyik új, modern fölfogásu

személyesítője cylinder s frakba hozza a szinpadra.— Kedy alakítása itt ott sikerült, de általán igen bágyadt volt. Szilágyi a nyers, keményebb természetű Baczur Gazsit nem elég hévvel adta. A többi szereplők is vontatottan játszottak, mintha csak vásári előadásra készültek volna. A közönség középszámmal.

Hétfőn, február 15-én adatott: „Ripacós Pista dolmánya,“ népszínmű 3 felvonásban. Irta: Rákosi J. A darabról nem sok jót mondhatunk, compositiója nem új s nagyon elkoptatott, eredetiség épen nincs benne, szinpadunkon ez idényben már harmadszor adatott, pedig egyszer is elég volt látni. A szereplők közül kiemelendő élénk s ügyes játékaért Bényeiné. Jól játszott Ardayné, Károlyi, Barátosi, Zoltán. Kőmives, Kedy és Tóth Soma komikus alakítása sikerült volt s többször élénkséget idézett elő.

— **Kedden**, február 16-án adatott: „Haramiák,“ Schiller szomorujátéka, nagyszabású darab színészeink erejét teljesen felülhaladta s részletesen nem is emlékeztetünk meg az előadásról, az előadás kritikája helyett inkább ajánljuk az intendatura figyelmébe, hogy a hazai szinirodalom könnyebb szabású darabjaihoz forduljon, ne ily nagyszabású darabokkal merítse ki társulatunk törekvését s igyekezetét. Közönség kevés számmal.

Legújabbban megjelent

irodalmi nevezetességek, kaphatók Klökner P. könyvkereskedésében Székesfejervárott.

- Dr. Benrath.** Die Glasfabrikation I. Lf., ára 2 frt. 40 kr.
Gust. Hermann. Das Graphische Einmaleins, ára — frt. 60 kr.
Ehler. Kornähren Geb., ára 4 frt. 40 kr.
Arndt. Wo ist Wahrheit, ára — frt. 30 kr.
Baumstark. Philipp II. von Spanien, ára 1 frt. 20 kr.
Goffine. Handpostille, I. heft, ára — frt. 30 kr.
Petzholdt. Die Locomotive der Gegenwart, ára 7 frt. 20 kr.
Er. Liedner. Lehrbuch d. Physik, I. theil, ára 2 frt. 40 kr.
Seemann. Kleine Mythologie eleg. gebunden, ára 2 frt. 40 kr.
Metzger. Gartenbuch, ára 1 frt. 50 kr.
Oeser's. Aesthetische Briefe an eine Jungfrau elegant Gebunden 6 frt. 45 kr.
Schirnhöfer. Handbuch der Obstbaumzucht, ára 1 frt. 50 kr.
Tagebuch. Des Nordpol fahrers Otto Kriesch, ára — frt. 50 kr.
Regely. Heereswesen (Weltausstellungsbericht), ára 2 frt. 52 kr.
Lilienfeld C. J. Die Antike Kunst, ára 2 frt. 40 kr.
Thilo Chr. Geschichte d. neueren Philosophie, ára 4 frt. 5 kr.
Mayer. Lehre von d. Erkenntniss, ára 3 frt. 60 kr.
J. A. Kunz. Homöopath. Thierarzneibuch Gebunden, ára 2 frt. 40 kr.
Dochnahl. Der Weinbau, ára 2 frt. 70 kr.
Liebig Just. Die Chemie auf Agricultur und Physiologie I. Abth. ára 3 frt. 60 kr.

Gabona-ár

február 20 án.

Alsó-ausztriai mérő.	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4	50	4	30	4	—
Kétszeres	3	80	3	70	3	50
Roza	3	20	3	15	3	10
Árpa	2	40	2	30	2	20
Zab	2	—	1	90	1	80
Kukoricza	2	50	2	45	2	40

Felelős szerkesztő: **Hattyuffy Dezső.**

Hirdetések.

Hölgyeknek nélkülözhetlen!
RAVISSANTE!

Féltre mindenféle arczfestékek! Féltre a rizsorr! Ezek elárulják magukat! Csak a méregmentes, hivatalosan megvizsgált, tiszta és teljesen ártalmatlan RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban bír azon erővel az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóajától megóvni és szépséget s örök ifjúságot biztosítani. Már az első kísérlet meg fog békít győzni arról, hogy minden dícséret fölösleges. Kapható nagyban és kiskisben Budapesten Dr. LEJOSSE forrási-utczában, király-utca 15. szám I. 19. Egy üvegtök ára 1 frt. 50 kr. Vidéki rendelvények a legbizalmasabb titoktartás mellett utánvétellel eszközölhetnek.

Özvegy Marschall Mátyásné a felsőváros, vásártér, az „arany sas“ vendéglő átellenében álló háza s mellette levő kert telke jövő Szent György naptól kezdve

bérbe adandó.

E felől tudakozódhatni Klökner Péter könyvkereskedőnél.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

A nemzetközi általános „biztosító társaság“

a vidéken fő- és alügynököket keres.

Ajánlatok az igazgatóságához
 Budapestre, Váci-körut 63. sz. intézendők.

Helyüresedések.

Mindentéle szakma s iparágból, egy forintnak bérmentes beküldése után azonnal tudatnak a „Nordstern“ boroszlói (Breslau) általános helyeszközlő-iroda — által.

Boroszló, (Porosz-Silezia) Renschstrasse Nr. 20.

Rohrmüller József

arany- és ezüstműves
 Székesfejervárott, lakatos-utca saját házában.

Székesfehérvár, könyök-utca 16-dik szám alatt 3 utcaiz szobából álló

H Á Z

csinos udvarral és kerttel jövő szt. György naptól bérbeadatik.

Bővebb tudósítást ad ugyanott a háztulajdonos.

Ajánlható mindenkinek!
 ki szép női ruhakelméket jutányos áron vásárolni kíván:
Hamburger Adolf
 divatárú üzlete
Budapest,
 IV., koronahereczeg (uri) utca 8. sz.
 Minták bárhová ingyen és bérmentve küldetnek és megrendelések utánvét mellett gyorsan eszközölhetnek.

magyar pezsgőborainkat

Ezennel bátorkodunk a t. közönségnek francia modorban készült, a bécsi világkiállításon elsőrendű éremmel jutalmazott, a magyarországos iparegyesület által jegyzőkönyvileg kitünőnek talált s a mult évi londoni borkiállításon kitüntetés és általános tetszésben részesült

felajánlani.

Főraktárunk Fejér- és a szomszédmezők számára:

Abel Alajos urnál

Sz.-Fejervárott, (uri-utca, Schwanfelder-féle ház) létezik.

Azonkívül Sz.-Fejervárott kaphatók boraink Flitsch Pál fia, Prenn József, Reichard Mór, Rosznagl Antal, Kovács Pál, Hübner Róbert és Karl József kereskedő uraknál, — (Velenceze, Fejérmegye) Pethő Imre és társainál.

Arverési hirdetmény.

Ezennel van szerencsém a nagyerdemű közönség becses tudomására juttatni, miszerint

háztartási és konyhaszerek raktáromhoz egy üveg

és porcellánedény

raktárt csatoltam,

hol is mindennemű

angol, francia és német gyártmányok

nagy választékban és jutányos áron kaphatók.

A városi és vidéki nagyerdemű közönség becses pártfogásáha ajánlva, maradtam kész szolgáljuk

Kiche Lajos.

Székesfejervárott, nádor-utca Hübner ház.

Für Lungen-, Herz- und Nervenleidende von hohem Werthe.
LIEBIG'S KUMYS-EXTRACT.
 Bitte mir 36 Flacons von Ihrem Kumys-Extract recht bald schicken zu wollen, wir eine merckliche Besserung bei meiner Tochter, nach neuntägigen Gebrauch desselben wahrgenommen haben und wir daher die Kur weiter ausdehnen wollen. Die sonst jeden Tag, besonders gegen Abend, stattgahabte Schwäche ist schon gänzlich verschwunden und die Patientin steht auch schon bedeutend besser aus.
Jos. Eisenkolb, Oberlehrer.
 Bitte, da Ihr schätzbarer Extract sich auch bei mir schon nach Verbrauch von kaum drei Flacons als heilkräftig erwiesen hat, um Uebersendung (folgt Bestellung.)
Katharina Stude.
 Nach Genuss dieser vier Flacons Kumys kann ich soviel berichten, dass der Husten etwas sich gelindert hat, das Athmen ist leichter, auch eine grössere Neigung zum Schlaf nach Ihrer Angabe, hat sich bei mir eingefunden u. s. w.
H. Müller.
 Brochüre von Dr. Weil gratis und franco.
 Preis pro Flacon 1 fl. öw. Kisten nicht unter 4 Flac. durch das General-Depot von Liebig's Kumys-Extract.
 Berlin, Friedrich-Strasse 196.
 NB. Unsere Instituts-Aerzte sind jeder Zeit bereit, nach eingesandtem Kurbericht den betreffenden Patienten mit specieller ärztlicher Information zur Hand zu gehen, ohne dass dafür ein Honorar beansprucht wird.
 Im Interesse des Publikums sind wir bereit, gut renommirten Firmen Depots zu übergeben.

Arverési hirdetmény.

A város kapitányság, mint iparhatóság által ezennel közhírré tétetik, miszerint

Weisz Bernát zálogkölcson-üzletében elhelyezett azon zálogtárgyak, melyeknek kiváltási határideje lejárt

f. évi február 24-én

d. e. 9 órakor

a kapitányi hivatal közbejöttével

nyilvános árverés

utján készpénzfizetés mellett az üzleti helyiségben el fognak adatni; miről a venni szándékozók, ugy az érdekelt betevők oly figyelmeztetés mellett értesítettek, hogy az árverés napjáig a tárgyak kiválthatók.

Sz.-Fejervár, 1875. febr. 10.

Havranek József,

város kapitány.

Nyomat. Sz.-Fejervárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Számmer Kálmánnál.